

Arrest

nr. 102 868 van 14 mei 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 24 januari 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 7 januari 2013 houdende weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13^{quater}).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 maart 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 april 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. NEERINCKX, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker diende op 10 oktober 2012 een tweede asielaanvraag in. Het Bestuur besliste, onder een bijlage 13^{quater}, die aanvraag niet in overweging te nemen. Het betreft de bestreden beslissing.

“Overwegende dat betrokkene op 08.05.2009 een eerste asielaanvraag indiende die op 20.03.2012 van het Commissariaat- generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing ‘weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming’ kreeg. Overwegende dat op 05.07.2012 de Raad voor Vreemdelingen betwistingen (RW) deze beslissing in beroep bevestigde. Overwegende dat betrokkene op 10.10.2012 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat hij niet terugkeerde naar zijn land van herkomst. Overwegende dat betrokkene zich opnieuw baseert op zijn initiële vluchtmotieven die nog steeds actueel zouden zijn. Overwegende dat, betrokkene eerste asielaanvraag van het CGVS een negatieve beslissing kreeg. Overwegen.de dat betrokkene ter staving van deze vluchtmotieven een attest van, de organisatie ‘The Peace Réconciliation Missionanes of

Albania' voorlegt. alsook een Franse vertaling hiervan. Overwegende dat betrokkene bij zijn vorige asielaanvraag reeds twee attesten van deze organisatie voorlegde en zijn asielaanvraag desalniettemin negatief werd afgesloten, overwegende dat betrokkene tevens een attest van de politie van Shkoder voorlegt, alsook een Franse vertaling hiervan. Overwegende dat dit attest een duidelijk gesolliciteerd karakter vertoont en bijgevolg bezwaarlijk als een nieuw element kan worden beschouwd. Overwegende dat betrokkene ten slotte een attest van gezinssamenstelling voorlegt, alsook een Franse vertaling hiervan. Overwegende dat betrokkene bij zijn vorige asielaanvraag reeds een identiteitsdocument voorlegde, met; name een geboorteakte en het CGVS betrokkenes identiteit geenszins betwist. Overwegende dat betrokkene een envelop voorlegt waarin hij bovenstaande documenten zou hebben ontvangen. Overwegende dat deze envelop enkel bewijst dat er een verzending naar betrokkene gebeurde, zonder aanduiding van wat er verzonden zou zijn. Overwegende dat betrokkene verklaart goed Nederlands te spreken en hier te werken. Overwegende dat betrokkenes voorgehouden integratie in België niet relevant is bij de beoordeling van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie en/of een risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties- die zich hebben voorgedaan na de latere fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft» ernstige aanwijzingen bestaan van; een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980. De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen...”*

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan:

“TEN GRONDE - NOPENS DE NIETIGVERKLARING: SCHENDING VAN ART. 51/ 8 VREEMDELINGENWET IUO. SCHENDING VAN DE MATERIELE MOTIVERINGSVERPLICHTING (WET VAN 29 JULI 1991). Art. 51/8 van de Vreemdelingenwet stelt: (...). Uit artikel 51/8 Vreemdelingenwet kan dus worden afgeleid dat de gegevens die worden aangevoerd in een meervoudig asielverzoek (Raad voor Vreemdelingenbetwistingen 29 maart 2012, RvV 86 891): nieuw moeten zijn, dus niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag; betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de eerdere procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen; De beoordelingsbevoegdheid van de Minister of diens gemachtigd is m.a.w. wettelijk beperkt tot de formele toets of de gegevens die de asielaanvrager aanbrengt, wel nieuw zijn in de zin van art. 51/8 Vreemdelingenwet. De motivatie terzake de nieuwe stukken is strijdig met artikel 51/8 Vreemdelingenwet en is aangetast door een ondeugdelijke motivering. De kritiek van verzoeker spitst zich vnl. toe op de argumentatie m.b.t. het attest van de politie van Shkoder dat door hem werd neergelegd (met vertaling) en waarin het bestaan van zijn problemen en de onmogelijkheid van bescherming uitdrukkelijk worden bevestigd. De motivering om dit stuk niet in aanmerking te nemen als nieuw element is dat dit attest een gesolliciteerd karakter zou vertonen. Zulke motivering is niet ernstig. Uit de loutere stelling dat dit attest een “gesolliciteerd karakter” zou vertonen, kan geenszins worden afgeleid dat dit geen nieuw gegeven zou zijn. Het attest dateert van na de afloop van zijn eerste asielprocedure, en maakte nog niet het voorwerp uit van een eerder onderzoek zodat het ontegensprekelijk wel een nieuw gegeven is in de zin van art. 51/8 Vreemdelingenwet. In de bestreden beslissing wordt niet gemotiveerd waarom het gesolliciteerd karakter zou betekenen dat dit document niet als nieuw zou kunnen worden beschouwd. In de marge merkt verzoeker op dat van de politie van Shkoder toch moeilijk verwacht kan worden dat deze spontaan en proactief attesten zou afleveren; het loutere feit dat een bepaald attest zou zijn opgevraagd door verzoeker zelf (of zijn naasten) is niet van aard de bewijswaarde van een document aan te tasten. Ook een “gesolliciteerd attest” dient aan een inhoudelijk onderzoek te worden onderworpen, hetgeen in casu niet heeft plaats gevonden.”

2.2. Verzoeker betoogt dat ook een "gesolliciteerd attest" aan een inhoudelijk onderzoek dient te worden onderworpen in plaats van niet door verwerende partij als "nieuw element" beschouwd te worden genomen omwille van het gesolliciteerde karakter.

De bevoegdheid die artikel 51/8 van de vreemdelingenwet aan het Bestuur toekent, is beperkt tot het nagaan of de vreemdeling in verhouding tot een vorige asielaanvraag nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Het Bestuur mag daarbij niet zelf oordelen of de ernstige aanwijzingen de aangevoerde vrees voor vervolging of voor een reëel risico op ernstige schade kunnen gronden of niet. Indien zij vaststelt dat er nieuwe gegevens zijn die dergelijke ernstige aanwijzingen bevatten, wordt de aanvraag aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overgemaakt.

Om te kunnen oordelen of een document al dan niet een ernstige aanwijzing inhoudt voor een gegronde vrees in de zin van artikel 48/3 of artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, kan het Bestuur dit document onderwerpen aan een *prima facie*-beoordeling naar de bewijswaarde.

Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet laat weliswaar niet toe om aangebrachte gegevens aan een doorgedreven inhoudelijk onderzoek - een onderzoek ten gronde - te onderwerpen, doch sluit niet uit dat de bewijskracht van de aangebrachte elementen *prima facie* wordt beoordeeld (RvS 8 november 2002, nr. 112 420). Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet laat immers slechts toe een herhaald verzoek in overweging te nemen indien er "ernstige aanwijzingen" bestaan voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of ernstige aanwijzingen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Of een aangebracht gegeven een "ernstige aanwijzing" inhoudt, hangt uiteraard samen met de bewijswaarde van dit gegeven. De mogelijkheid tot het *prima facie* beoordelen van de nieuw aangebrachte gegevens moet worden beschouwd in het licht van de doelstelling van het destijds in de vreemdelingenwet ingevoegde artikel 50, derde en vierde lid, met name het bereiken van een evenwicht tussen een snelle procedure die erop gericht is vreemdelingen die zich kennelijk ten onrechte vluchteling verklaren snel te weren, enerzijds, en de zorg om aan asielzoekers toch een voldoende rechtsbescherming te bieden anderzijds (Arbitragehof 14 juli 1994, nr. 61/94, overw. B.5.6). In die optiek is de bevoegdheid van de verwerende partij begrensd tot de beoordeling dat het nieuwe gegeven kennelijk niet van aard is om te besluiten dat er ernstige aanwijzingen kunnen zijn zoals hiervoor bedoeld.

De *prima facie* beoordeling houdt in dat een beoordeling mag worden gemaakt omtrent het gesolliciteerd karakter van het aangebrachte nieuw gegeven. Dit houdt echter niet in dat het aan het Bestuur zou toekomen om over de geloofwaardigheid van een nieuw aangebrachte gegeven te oordelen.

De Raad wenst bovendien op te merken dat artikel 51/8, eerste lid van de vreemdelingenwet het weliswaar niet toelaat om aangebrachte gegevens aan een doorgedreven inhoudelijk onderzoek - een onderzoek ten gronde - te onderwerpen, doch niet uitsluit dat de bewijskracht van de aangebrachte elementen *prima facie* wordt beoordeeld (RvS 8 november 2002, nr. 112 420).

In de mate dat de verzoeker de motieven van de bestreden beslissing inhoudelijk aanvecht en aldus de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, wenst de Raad op te merken dat het bij de beoordeling daarvan niet tot de bevoegdheid van de Raad behoort zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of het Bestuur bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

Verzoeker kan niet gevolgd worden in zijn stelling dat een gesolliciteerd attest aan een inhoudelijk onderzoek moet worden onderworpen.

Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de verwerende partij op kennelijk onredelijke wijze heeft besloten "*dat dit attest een duidelijk gesolliciteerd karakter vertoont en bijgevolg bezwaarlijk als een nieuw element kan worden beschouwd.*" Verzoeker betwist bovendien niet dat hij een gesolliciteerd attest heeft neergelegd.

Het enige middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien mei tweeduizend dertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC